

St. Paul

Nr. 1
April 2011

MENIGHETSBLAD

AV INNHOLDET:

Entusiastisk organist, s. 4

Rektor Ronny om St Paul skole, s. 6

Nye søstre til Marias Minde, s. 14

I fjor var et av de fire alterene plassert på John Lunds plass i Fossvinkelsgaten.

Prosesjon i Bergens gater på Kristi legemsfest 26. juni

La oss gå alle sammen den 26. juni! Fra Johanneskirken til Festplassen!

Også i år planlegger vi å feire Festen for Kristi legeme og blod med prosesjon i Bergens gater. På grunn av sen påske, kommer også Kristi Legemsfest veldig sent i år, søndag den 26. juni.

Da er allerede ferietiden begynt, og noen har er kanskje alt reist på ferie, men mange av oss vil fortsatt være i byen – og flere tilreisende katolikker kan også glede seg til festen. Erfaringene fra en vellykket feiring i fjor blir brukt i planleggingen. Hvis det er mulig, vil vi forsøke å endre ruten slik at vi kommer ned til Festplassen.

Kristi Legemsfest er en folkefest! Vi tilber Kristus idet vi bøyer kne for ham i Alterets Sakrament, men vi også viser vår glede og vår stolthet. Å gå i Kristi Legemsprosesjon er å gå sammen med Kristus. Som Peter, Andreas og Jakob, som Maria og Marta, som folkemengden som fulgte Ham i Galilea, som Sakkeus, som måtte klatre opp i et morbærtre for å se Jesus, som den romerske offiseren som sa: "Herre, jeg er ikke verdig"! Vi er sammen med millioner av kristne over hele verden og Jesus er med oss, - i Bergens gater! Vi er glade og vi ønsker å dele vår glede med andre i vår by.

Vi vet ikke sikkert om Corpus Christi, som festen heter på latin, ble feiret i Bergen med prosesjon før reformasjonen. *Forts. side 9.*

Alt ble forandret etter oppstandelsen

Kjære brødre og søstre i Kristus!

Måtte vår Herre Jesu Kristi fred og glede fylle våre hjerter i denne påskehøytiden. Vi kan møte og utholde alt så lenge vi tror eller vi vet at det ikke varer evig, og vi vet at noe bedre vil komme. For eksempel: De fleste mennesker er villige til å gjennomgå lange, smertefulle og farlige operasjoner, så lenge de har troen på at de vil bli helbredet. Fanger kan holde ut lange fengselsstraffer, så lenge de vet at de blir løslatt og engang kan glede seg over friheten igjen. Vi alle greier å holde ut den lange, mørke og kalde vinteren, for vi trøster oss med at det engang vil bli vår.

Alle disse eksemplene understreker hvor viktig håpet er. Håpet er like viktig for ånden som brød er for legemet. Det er utrolig hva et menneske kan utholde og gjennomgå så lenge det får næring av håpets brød.

Påskan fyller vår ånd med fornyet håp, et håp som vi så inderlig trenger. Vi kan oppleve mye vondt i livet; gode ting blir ødelagt; gode mennesker blir møtt med avvisning.

Verden la ikke merke til Jesu oppstandelse fra de døde. Grunnen var at den foregikk skjult og i det stille. Jesus opptrådte ikke i triumf i tempelet i Jerusalem for å ydmyke dem som hadde ydmyket Ham. Bare de som Han hadde kalt ved navn; de som han hadde brutt brødet med og hadde talt fredens ord til, var klar over hva som hadde skjedd, og selv de hadde vansker med å tro det. Akkurat som vi, trengte de tid for å forstå Underet og Mysteriet. Det var denne hendelsen som befridde menneskeheten fra dødens lenker.

Jesu oppstandelse fra de døde var et tegn for dem som elsket og fulgte Ham, på at Guds kjærlighet er sterkere enn døden. Jesu oppstandelse må sees i sammenheng med gjenløsningen av menneskene, som er blitt frelst ved Ham. Ved å bli menneske og lide døden, ble Jesus alle folks bror og Frelser. Jesu lidelse og død var og er en del av Guds frelsesplan. Jesus er vår Frelser, og viser og fører oss på frelsens vei.

I påskan føler vi fortsatt smerten i verden, smerten i vår egen familie og blant våre venner, og vi kjenner våre egne hjertesukk. Men det er kommet noe nytt inn i våre liv. Det fjerner ikke smerten, men gir den en mening. Det fyller oss med håp. Alt blir forandret på grunn av at Jesus er i live og taler ord om fred til oss, de han sa til sine apostler.

Troen på Jesu oppstandelse er grunnlaget for vårt håp om det evige liv, et håp som gjør oss i stand til å tåle livets prøvelser med tålmodighet. Derfor er det glede blant oss og en dyp følelse av fred, siden vi vet at livet er sterkere enn døden, kjærligheten er sterkere enn frykten og håpet er sterkere enn fortvilelsen.

P. JAGATH

Entusiastisk organist med visjoner

Det er en begeistret Amund Dahlen, St. Paul menighets nyansatte organist, som kommer menighetsbladets utsendte i møte. Etter et ti måneders vikariat og nå, fra januar 2011, med fast ansettelse, skulle man tro at det var de avklarede arbeidsforholdene som skapte slik glede. Men det er ikke dette han vil snakke om i første omgang. Entusiastisk forteller organisten at han nå kommer fra Josefskapellet i kirken og at vaktmester Paul i denne stund er ute for å kjøpe materialer for å bygge kontor til ham der. -Etter lang fartstid i Den norske kirke, er det vaktmestertjenesten (og røkelsen) som utgjør den største

Amund Dahlen f. 1957

- Gift, tre barn
- Utdannet som kirkemusiker i Norge og Holland
- Jobbet som organist i 30 år i forskjellige kirker, inkl. St. Ansgar i Kristiansand
- Startet opp, sammen med Otto Chr. Odland, Orgelklubben Ferdinand i 2004. Se <http://orgelklubbenferdinand.no>. En ny måte å arbeide med barn/unge og kirkeorgel på.
- Har utgitt læreboken Ferdinands orgelbok sammen med Bjørn Sortland og Per Dybvig.

forskjellen mellom kirkene! Her er den utrolig effektiv! Jeg hyller med dette Paul!

Men den erfarne organisten er snart tilbake til kirkerommet og alle organisters største utfordring: At liturgien skal fungere optimalt. -Det er som å oppdra barn eller å kjøre bil. Man kan ha øvet og forberedt seg, og alt skulle være på plass, men så mye uforutsett kan skje... Og så, noen ganger løfter alt seg til ett helt annet nivå, og det har slettes ikke alltid med forberedelse og kvalitet å gjøre. Dette er de store høydepunktene i kirkemusikerens liv. Det er som magi. Her fornemmer man at vi er del av noe som er mye større...

Kor

-Men i St. Paul fungerer minstemålet alltid, i stor grad takket være den faste skare av trofaste kirkegjengere fra alle verdens hjørner som deltar aktivt i liturgien. Men her ligger også den store utfordringen for kantor Amund: -Å få til samhandling mellom

alle disse gruppene og nasjonene. St. Paul menighet har minst syv kor. Utfordringen her er å finne noen felles punkter, et felles repertoar som alle korene kan ta del i.

-Vi prøver nå å gjenoppta tradisjonen med at ett av de nasjonale korene skal delta i høymessen en gang i måneden. Denne våren er det Filippinsk kor, Tamilsk kor og Ceciliakoret som skal synge. Dessuten har vi to store begivenheter i St. Paul menighet til sommeren, der det er naturlig at vi lager ett stort kor av alle korene, nemlig konfirmasjonen i Johanneskirken og Kristi Legemsfest.

Amund fremhever at en annen koroppgave som har høy prioritet, er å få St. Paul blandede kirkekor tilbake igjen i faste former: -Hvis det er noen som har lyst til å være med i St. Paul kirkekor så må de gi beskjed. Målet er at vi skal være i gang med ukentlige øvelser fra høsten av.

Orgelklubb

Men det er når samtalen dreier seg mot Orgelklubben Ferdinand, at man virkelig skjønner at Amund Dahlens visjoner strekker seg langt, ikke bare i optimisme, men også fremover i tid, til kommende generasjoner av organister: I 2004 startet han klubben for å bygge interessen for orgelet blant unge.

I dag har klubben 24 medlemmer og eies av Oslo Katolske Bispedømme, som ser på dette som et helt nødvendig tiltak for rekruttering til kirkemusikeryrket. -Håpet og planen er at Den norske

kirke blir med i fast, forpliktende samarbeid og at det kan bli en felles økumenisk virksomhet.

Ønsker nytt orgel

Mens Amund kan opplyse om at St. Paul kirke har det beste akustiske rommet i Bergen, er omtalen av kirkens orgel noe mer reservert... -For å si det pent: Orgelet har store svakheter. Det har dårlig mekanikk og er veldig ustabil. Dessuten lar det seg vanskelig tilpasse de mange forskjellige kroppsstørrelsene som ukentlig setter seg på orgelkrakken oppe på galleriet. Dette begynner å lyde som en søknad om nytt orgel.

-Den søknaden er allerede sendt! Og den har fornem internasjonal støtte: Orgelklubben har allerede vært på besøk i Notre Dame i Paris, der titulærorganist og professor på Paris musikkonservatorium Olivier Latry er mildt sagt begeistret, både over orgelklubbens eksistens, og over orgelbyggenes løfter om at det er mulig å konstruere et orgel som kan tilpasses forskjellige kroppsstørrelser. Også International Society for Organ Builders (ISO) er begeistret over denne banebrytende innsatsen i Bergen. Så får vi håpe og be om at hardt arbeid, gode anbefalinger, sjenerøse gaver og de troendes bønner en dag kan virkelig gjøre organistens visjon om et nytt orgel i St. Paul kirke.

ANNE SAMUELSEN

Barn + unge + orgel = sant
Alle barn og unge som ønsker å spille kirkeorgel kan kontakte Amund Dahlen på tlf 922 37 635

Rektor Ronny ved St. Paul skole:

Menneske er noe man blir

Jeg har nå vært rektor Ronny i ett og et halvt år, og har erfart for lengst at det ikke er lett å være sjef i dagens skole, de mange krav og de store forventningene.

Rektor skal være i dialog, moderne ledelse er et samarbeid, du skal være i kontinuerlig samhandling med dine medaktører, og likevel ta noen vanskelig avgjørelser. Rektor skal ha stor peiling på økonomisk styring, kunne sin jus og samtidig se skolens pedagogiske oppgaver i samfunnets utvikling og kulturarv. Rektor skal være en blanding av boss og buddy.

Katolske skoler er av verdens eldste og største skolesystemer, med over 44 millioner elever fordelt over rundt 220.000 skoler. I Norge har det vært katolske skoler i virke siden år 1857. Det er fire grunnskoler i Norge: Oslo, Arendal, Bodø og Bergen.

Skolens profil kommer særlig til uttrykk ved: - En helhetlig forståelse av mennesket. - Hvordan skolen ser tro og kultur, tro og liv i sammenheng. - Kunnskaper har en verdi i seg selv og der ingen motsetning mellom tro og vitenskap. - Skolens forankring som del av Den katolske kirke. - Skoles atmosfære og psykososiale miljø

St. Paul skole er en autonom kirkelig stiftelse under Oslo Katolske

Bispedømme og er en kombinert barne- og ungdomsskole i Bergen. I barneskolen er det én klasse på hvert trinn, og to klasser på hvert trinn i ungdomsskolen - med normalt 26 elever i hver klasse.

Elevmassen består av forskjellige etniske, religiøse og kulturelle forskjeller, som allikevel synes å være en godt fungerende homogen gruppe på skolen. Antall katolske elever er økende. Det er en skole med tydelig kristen profil, en stab som har ambisjoner på elevenes vegne om tilpasset opplæring i en inkluderende kultur, både faglig og sosialt, mener vi. Personalet ønsker å skape høy faglig kvalitet på undervisningen og at elevene får god oppfølging av sine respektive lærere i en god atmosfære.

Den generelle delen av læreplan for offentlige skoler setter på en god måte undervisning inn i en sammenheng. De katolske skoler vil derfor ikke trekke noe fra i dette dokumentet. Læreplanen for katolske skoler i

Norge er derfor ikke en erstatning av den generelle del av den offentlige læreplanen, men en utvidelse av denne. Det legges større vekt hos oss på faget kristendoms-kunnskap, integrert i skolens læreplan legges det betydelig vekt på uteskole, klasserom på Fløyen, og i Langeskogen, nord/sør kunnskap som inkluderer sosiallære/mangfold, vektlegging på mat og helse samt messer og liturgi.

Det katolske er viktig, det er derfor vi er her egentlig. Noen av våre ritualer på skolen, kirketilhørighet, vår egenart

forbinder oss med visse dybdestrukturer i vårt liv, dybdestruktur i vår bevissthet. Ritualene, messene, sakramentene, peker på en retning, bidrar til å binde oss til et felleskap, - viktige verdier finner en form og et uttrykk som også skaper trygghet, dannelse og glede - forhåpentligvis, og viser oss en mening bortenfor ordene. Dette håper vi å peke på.

En kirke er et rom preget av Kristi stadige nærvær, og det gir kirken en egen atmosfære av andakt, opplevelse, ro og tilbedelse. Her skal mennesker, elevene, lærerne, møte Gud på en mer konsentrert måte enn de oftest har anledning til å oppleve ute i hverdagslivet, i klasserommet, - det er et annerledes og viktig rom for danning: Heldige ER vi som kan og har en Kirke i vår midte på St. Paul skole.

Menneske er ikke noe en uten videre er, tenker man, men noe en blir. Det hele er en lang dannelsesprosess, noe et

menneske gjennomgår i sin oppvekst, skolegang, ja gjerne gjennom hele livet. Således er dannelse et livslangt prosjekt. Livet er jo en stor vandring i muligheter til å vokse til dypere klokskap, til mer kunnskap og ikke minst til større menneskelighet.

Å oppdra barn er å danne dem, å utdanne dem er også å danne dem, derved er skole og pedagogikk et grunnleggende instrument både for faglig utdanning og menneskelig dannelse.

Heldige er vi som kan og har en Kirke i vår midte på St. Paul skole.

Dannelsestenkning finner vi allerede i gresk filosofi, padeiatanken, - den skulle blant annet hjelpe

menneske til å tenke demokratisk og frigjørende, grunnlaget skulle tuftes på visse erfaringer, en viss fagkrets dersom en skulle klare å bli et kvalifisert menneske, borger, mann og kvinne. Spørsmålet historisk har da blitt hva som er det viktige dannelsesidealet. Hvilke fag, hvilke erfaringer og kunnskap, hvilke MØTER skal skolen la prege elevene? Hvilken elevkompetanse trenger personen selv og samfunnet forøvrig? Nærliggende er det å peke til sosialkompetanse og kunnskapskompetanse – hånd i hånd.

Vår tradisjon og oppfatning er at den menneskelige fornuft og erfaring også gir kunnskap om Guds eksistens, den siste paven Johannes la stor vekt på at den lengsel som finnes i menneskets hjerte etter personlig felleskap med andre og det guddommelige, samt menneskenes møter og samvirke i dialog skaper den stien vi skal gå på.

Forts. side 8

Elever fra St Paul skole koser seg med vinteraktiviteter

”Vi møter Gud som den ytterste DU”, en dannelsesprosess der det er utrolig viktig med variasjon, kontinuitet, forutsigbarhet og trygghet. Jesu inspirasjon må bli oversatt fra det ideelle til det realistiske.

Det er i Mor Teresas ånd St. Paul skole fører videre vår gode SOS tradisjon til gleden- og tjenestens dag. Skolens SOS fest er et uttrykk for vår omsorg for andre og hverandre. En slik solidaritetstilstelning peker mot så mangt: aktiviteter, de mange salgsboder, godteribod, fuglekasssalg, markens grøde, utstillinger, internasjonal mat og ikke minst elevenes musikkframføringer. Jeg kan bare ikke la være å nevne årets dans på SOS avslutningen, seks unge 10. klassejenter som framførte en tamilsk Bollywooddans, hvorpå tre hipp hopp jentedansere overtok scenen og det hele endte opp med at alle seks dansere deltok i en Bolly-Hipp framføring - et klangrikt fellesskap med ulike dansuttrykk.

Elever fra mange nasjoner i vår skole, gir elever og lærere ulike perspektiver på fag og kulturelle forhold og dermed bidrar til å gjøre skolen mer åpen for at det finnes mange måter å oppleve og å se livet på, leve livet og glede seg over livet.

Å øke elevenes kompetanse rundt hjemlandets kultur, ser vi på som en meget viktig arbeidsoppgave. Skolens vektlegging på menneskelighet og miljø, slik deltar vi i å utvikle det sosiale mennesket - det mennesket som forstår og aksepterer andre, forstår og aksepterer seg selv. Skolens atmosfære bør skape erkjennelse, kunnskap, dannelse og inkludering som gir opplevelse av et flerkulturelt skolesamfunn i evangeliets ånd.

Og våre elever må få anledning til å utfolde sin sanneste menneskelighet som Guds elskede. Det er et liv og en fremtid i dette arbeid.

RONNY MICHELSEN
REKTOR ST. PAUL SKOLE, BERGEN

Kristi Legemsfest 26. juni, forts. fra side 2

Kildene er tause om dette, men med de internasjonale kontakter som Bergen hadde på den tid, med bispesete, flere klostre og katedralskole, samt handelskontakter med Tyskland og andre deler av Europa er det overveiende sannsynlig at nyheter fra kontinentet kom også hit. Det er også i Norge bevart både monstranser og prosesjonskors, lysestaker og faner fra middelalderen.

Festen for Kristi Legeme ble innført i 1264, først i Liège i Belgia, og den spredte seg fort over hele den vestlige Kirke, og

prosesjonen med monstrans i byene og landsbyene ble vanlig. I middelalderen ble det også vanlig at laugene med sine fargerike faner og symboler ledet i prosesjonen. Ved reformasjonen ble prosesjoner og alt som kunne minne om katolisismen forbudt. Noe senere, da motreformasjonen satte inn, ble nettopp Kristi Legemsprosesjonene en viktig måte å demonstrere den katolske tro på.

I dag feires Corpus Christi i de katolske land med messe og prosesjoner hvor vi bærer Kristi Legeme rundt i byen. Evangeliet leses ved fire altere som symboliserer fire verdenshjørner, forskjellige kirkegrupper og samfunnsgrupper deltar, og 1. kommunionbarn i sine hvite drakter er også en ”obligatorisk” del av Kristi Legemsprosesjon. Det er mange lokale tradisjoner som for eksempel å lage blomstertepper i gatene eller en båtprosesjon på elever

og innsjøer (bl.a. i Østerrike). Festen for Kristi legeme og blod ble innstiftet for å fokusere på Kristi virkelige nærvær i Eukaristien. ”Den som spiser mitt legeme og drikker mitt blod, blir i meg og jeg i ham,” sier Jesus (Joh 6, 53-58). Innstiftelsen av Eukaristien feires riktignok på Skjærtorsdag, men kanskje litt dempet, fordi det er midt i Den stille uke.

Under Festen for Kristi legeme og blod, 60 dager etter Påske, kan vi uttrykke vår store gleden over Kristi tilstedeværelse og nærhet i Hostien, som bæres i

Monstransen. Vi tilber Ham. ”Å tilbe Gud - sier Den Katolske Kirkes katekisme - er å erkjenne ”skapningens intethet”, (...), i ærefrykt og fullstendig underkastelse. Å tilbe Gud er som Maria i Magnificat å lovprise Ham, opphøye Ham og å ydmyke seg selv og bekjenne i takknemlighet at Han har gjort store ting, og at Hans navn er hellig. Å tilbe den ene Gud setter mennesket fri fra selvsøken, fra syndens trelldom og verdens avgudsdyrkelse.”

Ved hvert alter synger vi Tantum Ergo Sacramentum og innrømmer, sammen med den hellige Thomas, at Kristi nærvær i dette sakrament, ”erfarer man ikke gjennom sansene men gjennom troen alene”. Å feire Kristi Legemsfest betyr at vi offentlig viser vår tro, at vi viser ydmykhet foran Troens Mysterium, at vi bøyer vår fornuft under Troens Mysterium.

Dette skjer i fastetiden og i påsken

Når dette leses, er det ikke så lenge siden mange av oss mottok askekorset på pannen i kirken på askeonsdag, som tegn på at vil omvende oss og gjøre bot. Asken, som blir resultatet når noe brenner opp, viser hen til livets forgjengelighet, - at også vi en gang skal dø, - men den tegnes på oss i form av et kors, Jesu, Frelserens kors, og slik viser den hen til vår seier over døden og forgjengeligheten ved troen på Den korsfestede og oppstandne Herre, Jesus Kristus.

Asken som ble velsignet og brukt til å tegne askekorset på pannen vår, kommer hvert år fra fjorårets "palmegrener" som blir samlet inn og brent, og de igjen, kommer fra palmesøndagens prosesjon.

Det var i Jerusalem på 300 tallet at de først begynte å gå i prosesjon med palmegrener for å markere Jesu inntog i Jerusalem. Der kunne man gjenoppleve hendelsene i Lidelseshistorien på de aktuelle stedene. Snart spredte skikken seg over hele den kristne verden.

Der hvor det ikke vokser palmer, tar man andre grener, eller man binder grønne blader og blomster på en liten (eller stor) trestang og pynter den med røde bånd. Andre steder binder man seg buketter med mye eviggrønt. Her

på Vestlandet har man gjerne brukt kvister av buksbom, men også av andre eviggrønne planter, så som tuja eller barlind, gjerne sammen med gåsunger. "Palmegrenene" tar vi med oss til kirken på palmesøndag. Der blir de velsignet før prosesjonen og vi bærer dem med oss når vi jublende ledsager Jesus inn i Jerusalem for å feire hans lidelse, død og oppstandelse. Grenene tar vi med oss hjem etter messen og tørker dem. Tradisjonelt blir de stukket inn bak krusifikset i hjemmets "Herrgottswinckel" ("Det hellige hjørne", kunne man oversette det med) som man i tysk språkområde gjerne kalte det hjørnet i stuen hvor man hengte de hellige bildene, krusifikset, Maria, Josef, navnehelgener. Her hengte man i august også opp de velsignede urtene fra Marias opptagelse i Himmelen. Her holder man bønn og andakt.

Her anbringer man også de velsignede lysene som man tar med seg hjem fra Kyndelsmesse og fra påskenattsliturgien. Lysene skal minne oss om at Herren Jesus er vårt lys, som vi har mottatt i dåpen. Men samtidig er det et oppdrag til oss, at vi skal være lys for verden. Det lys vi har mottatt, skal vi holde høyt og synlig, så det kan lyse for alle. De hellige bildene og de velsignede gjenstandene skal minne oss om vår frelse idet de bringer frelseshistorien og de liturgiske feiringene nærmere oss.

I fastetiden er det jo meningen at vi skal faste. Fasten kan ta mange former, men det er fortsatt vanlig, og meningsfylt, å faste på mat, dvs. at vi

spiser mindre og enklere. Etter førti dager med faste gleder man seg om så mer til påske, når man endelig kan bryte fasten. I katolske land forbereder man påskematen i en kurv, slik at man kan bringe den til kirken på lørdagen i Den stille uke og få den velsignet. Tradisjonelt skal kurven inneholde kokt skinke, pepperrot, salt, hardkokte egg (som kan være bemalt eller ikke) og brød. Man kan også ta mindre tradisjonelle ting og f. eks. søtsaker til barna. Maten spiser man til frokost 1. påskedag. Mange synes det er fint å bryte fasten når man kommer hjem etter midnattsmessen. I St. Paul kirke er det fire gudstjenester på polsk med velsignelse av mat på påskelørdag formiddag fra kl. 09.30. Også ikke-polakker kan komme med sine kurver. Ofte er kurvene dekket av vakre duker, brodert med bilder og symboler fra Jesu lidelse og oppstandelse.

I påskenatten velsignes dåpsvannet i alle sognekirker. Den store beholderen med dåpsvannet blir stående åpen gjennom hele påsketiden (så lenge vannet rekker). Det er lov å hente seg noe av det velsignede vannet og ta det med hjem.

I mange land er det vanlig med et påsketre. Det består av seljgrener med gåsunger. Man lar dem tørke slik at de holder år etter år. På grenene henger man påskeegg som er malt i fine farger og/eller forsynt med kristne symboler eller endog bemalt med fine bilder fra Jesu eller helgenenes liv. Man legger mye flid og fantasi inn i påskeeggens utforming. Hvert år maler man nye egg og føyer til nye grener på treet, som etter hvert kan bli ganske omfangsrikt.

Dette var bare noen ord omkring forskjellige påsketradisjoner som jeg er blitt kjent med i Østerrike og her i vår menighet. Så stor som Den Katolske Kirke er, har den rike tradisjoner i mange variasjoner over hele verden. Etter fire hundre år med protestantisme i Norge, har vi mistet mange gamle tradisjoner. Men det er ikke for sent å ta opp igjen noe av det som er mistet.

God Påske!

DERES SOGNEPREST ALOIS

Fra venstre: Ane Kristina Falnes Hole, Sarah Veerasingham, Emilie M. Tellefsen, Ine Sofie Taraldset og Anette Maria Berning på konfirmantleir.

Konfirmantleiren: - Opplevelse for livet

-Utrolig og opplevelse og minne for livet! Sanjeevan Vasanthan

-Vi lekte masse gøye sosiale leker. Lederne var utrolig hyggelige og fant på masse kjekt! Pernille Rieber

-Vi tok opp viktige temaer, men samarbeidet gjorde det morsomt. Marie Friis

-Vi hadde rebusløp hvor vi fikk spille bowling, blant annet. Petter Pham

-Det var et ganske bra opplegg og presentasjonen de holdt om NUK fikk meg til å ha lyst til å være med på andre leirer. Og lederne var utrolig greie. Blinkeleken var best. Nicola Stephen

-Det var gøy! Felix Anthonipillai

-Det var kule ledere. Praveen Lawrence

Dette sa noen av deltakerne på St Paul menighets konfirmantleir for 10. klasse 7. - 9. januar.

Leiren ble arrangert på Fjelly, et leirsted på Sotra, og 35 konfirmanter holdt liv i leirstedet langt utover natten. På leirprogrammet sto å bli kjent på tvers av grupper og bosteder, bevisstgjøring på troen og hva det vil si å være ung katolikk i Norge.

Ledere på leiren var Joakim Ramse, Henrik E. Greve, Torbjørn Larsen, Karthiha Edward, Thuc Hoang, Fredrik Opoku, Ignacio Peralta, Mauricio Salazar, Daniel Steinsbø Garces, og i tillegg kateketene Erik Andvik og Frode Hestad, og Dom Lukas Stefan Lorf-Wollesen.

Takksigelsesmesse for Johannes Paul

Saligkåringen av pave Johannes Paul II skjer i Roma på søndag 1.mai (Den Guddommelige Miskunns søndag). I St. Paul menighet blir det feiret en takksigelsesmesse for hele menigheten i Johanneskirken kl.13.00.

Ved denne Messen avslutter vi også Novenen til Den Guddommelige Miskunn, som vi skal be i St. Paul kirke hver dag fra Langfredag til Den Guddommelige Miskunns søndag. Messene kl.11.00 og 15.00 faller bort på denne søndagen.

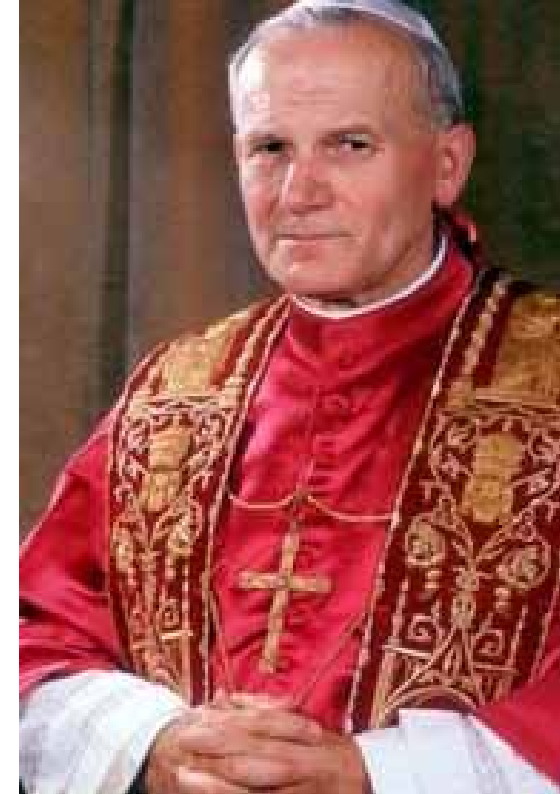
I forbindelse med saligkåring av pave Johannes Paul II vil det i påsketiden bli laget en utstilling i Krypten som viser hans liv og virke.

Vi som har levet noen år i denne verden, har opplevet Johannes Paul II. gjennom media og gjennom hans forkynnelse. Vi har kjent ham både som en karismatisk kirkeleder og en ydmyk kristen. Allerede da han døde var det klart for alle at Guds tjener, Johannes Paul, er en helgen. Vi har fått oppleve store ting under hans pontifikat, og vi søker fortsatt støtte og hjelp gjennom hans forbønn.

La oss glede oss med hele Kirken og vise vår takknemlighet ved å feire hans saligkåring.

Fatimaprotesjon

Fredag 13.mai, festen for Vår Frue av Fatima, blir det Fatimaprotesjon med lys etter kveldsmessen. Alle er hjertelig velkommen til denne messen og prosesjonen; særlig vil vi invitere 1.kommunionsbarna til å komme – med lys og i førstekomunionsdrakter.

1.mai (Den Guddommelige Miskunns søndag) blir Johannes Paul saligkåret i Roma, og i St. Paul menighet feires en takksigelsesmesse for hele menigheten i Johanneskirken kl.13.00.

Bispevisitas

Vår biskop, Bernt Eidsvig, vil holde visitas i St. Paul menighet fra 1. til 4. juni. Han vil holde ferming i Johanneskirken på Kristi Himmelfartsdag og møte menighetsråd og representanter for de nasjonale gruppene. Hvis noen ønsker å tale med biskopen privat, er det også mulig. Slike ønsker må meldes til biskopens sekretær i tiden fra påske og frem til en uke før visitasen.

Fv. Luyen og Huong forberedte velkomstmåltidet.

(Over) Doan var også med på forberedelsene, her skjærer han opp sitron. (Under) Leif Rune Løland fra NRK intervjuer de nyankomne søstrene ved hjelp av tolken sr. Madeleine.

Fv. Sr Madeleine, Sr Chi, Sr Terexa, Sr Maria (skal til Hønefoss), Sr Dung, Sr Anna (priorinne) og Sr Ane har endelig kommet fram til Marias Minde etter å ha vært på reise fot fra Vietnam i et helt døgn og med to mellomlandinger.

Vietnamesiske søstre til Marias Minde

P. Thien og flere fra den vietnamesiske gruppen var velkomstkomite.

Torsdag 24. mars landet flyet fra Amsterdam på Flesland med de seks nye søstrene på Marias Minde, som vi har ventet på i litt over et år. De er av kongregasjonen Søstrene av Det Hellige Kors av Quy Nhon, og det er de som også er på Hønefoss. En av søstrene derfra, Sr. Madeleine, skal være her sammen med de nyankomne søstrene.

På Flesland hadde både NRK radio og fjernsyn og en av byens aviser møtt opp for å dekke begivenheten.

Vi ønsker de nye søstrene hjertelig velkommen til Bergen og St. Paul menighet og håper de vil trives hos oss.

M. Mary (t.v.) fra Marias Minde var også på plass på Flesland for å ønske velkommen. Alle de nye søstrene fikk overrakt hver sin blomsterbukett.

I november dro 15 ministranter fra St. Stefanus ministrantlag sammen med Dom Lukas på pilegrimsferd til Kloster Neuburg.

Pilegrimsferd til Kloster Neuburg

Den 12.-16. november dro 15 ministranter fra St. Stefanus ministrantlag og Dom Lukas til Kloster Neuburg, hvor vi var med på en stor ministrantmesse som ble arrangert på klosteret til Augustinerkorherrene i Østerrike.

Å være i en messe hvor over 700 ministranter fra hele Østerrike møtes viser at vi ikke er de eneste ministrantene i verden. Å bli samlet alle sammen på et sted hvor vi feirer messen sammen gir oss alle følelsen at det å være en ministrant ikke er en plikt, tvert imot, det er et privilegium.

Bortsett fra å gå i kirken har vi også

gjort andre gøyе ting som bowling, tivoli eller badeland. Pilegrimsferden har vært lærerikt for alle oss ministranter som har dratt, samt at vi har fått et bedre innblikk i hvordan det er å være en ministrant andre steder enn i Norge.

På vegne av alle oss ministranter som dro vil vi gjerne først og fremst takke Augustinerkorherrene, for at vi fikk muligheten til å dra på denne turen. Vi vil også takke Dom Lukas, Dom Alois og menigheten for all støtte under hele turen.

THUC TUAN HOANG

Årets Caritas-lotteri

Det blir loddsalg for årets Caritas-lotteri til inntekt for Caritas-arbeid i St Paul menighet etter påske. Trekningen blir etter planen i august/september. Flere gevinster mottas med takk!

Henvendelse til Kenneth Brophy, mobil 971 52 161.

Kr 1500 til Caritas

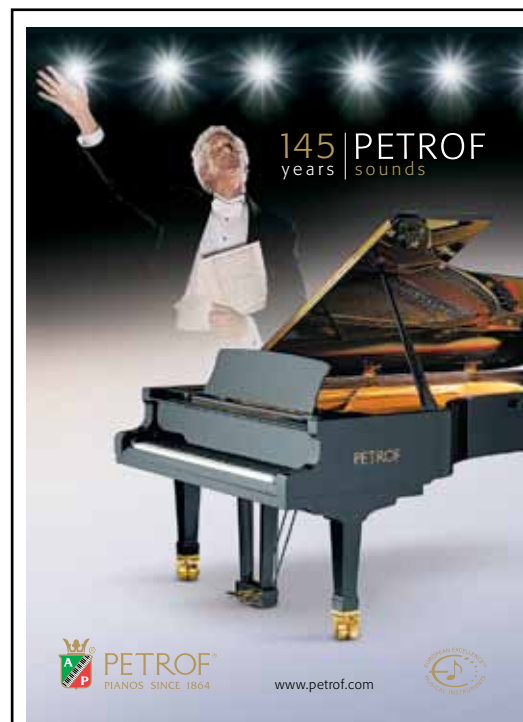
Årets fastelavnssøndag ga en inntekt på kr 1500 til Caritas internasjonale hjelpearbeid ved salg av fastelavnsboller, sveler, kaffe, te, saft, og fastelavnsris, alt skaffet til veie gjennom Caritas Bergen.

Håndarbeids/ samtalegruppe

Arbeidsgruppen for Caritas Bergen arbeider med å starte en håndarbeids- og samtalegruppe fra kommende høst. De som er interessert i å være med på dette, kan henvende seg til Kari Berle, mobil 993 70 202.

Åpen Kirkekaffe

Vi fortsetter med åpen kirkekaffe i Birgittakjelleren hver annen tirsdag etter 19-messen.

Vi takker for leveringen, - og gratulerer St. Paul kirke med nytt Petrof piano!

Jon Smørsgate 7 - Bergen

Livets Gang

Døpte

Mike Tuzagi
 Anna Olsnes Kittang
 Jannicka Johnpillai
 Anna Maria Jozwicka
 Cao Lukas Nguyen
 Magnus Nguyen
 Cao Lukas Nguyen
 Zofia Zak
 Rokshan Rones
 Alyssa Parantar Carillo
 Aurora Agathe Franziska Schaufel
 Marie Furusest Sandberg
 Gabriella Ilona Filipowska
 Tam Thien Nguyen-Trinh
 Moc Thanh Do
 Mark Christian Eloppe Larsen
 Ksavery Andre Paprocki
 Chrisla Marie Conceicao Strand
 Pascal Ojeda Cortez
 Alvin Kwabena Henry Brown
 Emil Berg
 Martyna Maria Tyndel
 Enrique Myrli Montenegro

Thang Bao Yip
 Emilian Garrido Matinez
 Sarah Priya Veerasingam
 Brage Grepne-Takle
 Astrid Grundseth Børsheim
 Lucia Horvathova

Døde

Cao Van Tu
 Frantisek Gubrica

Vigsler

Ines Del Carmen Munos Diaz og
 Trond Erik Tellnes
 Agnieszka Barbara Pirsch og Dawid
 Lewnau, viet i Pelplin bispedømme,
 Polen
 Barbara Maria Pacek Nydal og Ole
 Johannes Nydal, viet i Førde

Tatt opp i kirken

Maria Lina Andvik
 Ruth Inez Knudsen

Messer i Sogn og Fjordane

April

15 Fredag Førde, Hafstadvg 29
 18.00 Tilbedelse
 18.30 Korsveien
 16 Lørdag Loen 17.00
 17 Palmesøndag
 Førde 09.30
 Vangsnes 14.30
 21 Skjærtorsdag
 Førde 18.00
 22 Langfredag
 Førde 18.00
 23 Påskevigilien
 Førde 18.00
 24 Påskedag
 Øvre Årdal 10.00
 Vangsnes 14.30
 25 Mandag i påskeoktaven
 Loen 10.00
 Sogndal 14.00
 30 Lørdag Førde 17.00 Messe

Mai

7 Lørdag Leirvik 17.00
 8 Søndag Førde 12.00
 Florø 16.00
 13 Fredag Førde, Hafstadvg 29
 18.00 Tilbedelse
 18.30 Messe
 14 Lørdag Loen 17.00
 15 Søndag Førde 09.30
 Vangsnes 14.30
 Øvre Årdal 19.00
 20 Fredag Førde, Hafstadvg 29
 18.00 Tilbedelse
 18.30 Messe
 21 Lørdag Sogndal 12.30

22 Søndag Førde 09.30
 Leirvik 13.00
 Florø 17.00
 27 Fredag Førde, Hafstadvg 29
 18.00 Tilbedelse
 18.30 Messe
 28 Lørdag Øvre Årdal 17.00
 29 Søndag Førde 09.30
Juni
 3 Fredag Førde, Hafstadvg 29
 18.00 Tilbedelse
 18.30 Messe
 4 Lørdag Sogndal 12.30
 Vangsnes 17.00
 5 Søndag Førde 09.30
 Loen 13.30
 Øvre Årdal 18.30
 11 Lørdag Leirvik 17.00
 12 Søndag Førde 12.00
 Florø 16.00
 17 Fredag Førde, Hafstadvg 29
 18.00 Tilbedelse
 18.30 Messe
 18 Lørdag Loen 17.00
 19 Søndag Førde 09.30
 Vangsnes 14.30
 24 Fredag Førde, Hafstadvg 29
 18.00 Tilbedelse
 18.30 Messe
 25 Lørdag Øvre Årdal 17.00
 26 Søndag Førde 09.30
 Leirvik 13.00
 Florø 17.00

Messtidene i Sogn og Fjordane er også lagt ut på Internett. Se www.katolsk.no.

Velkommen til Solstrands Begravelsesbyrå

Solstrands begravelsesbyrå hjelper deg med alle de vanskelige gjøremål som dukker opp i forbindelse med gravferden. I den vanskelige tiden når en av ens nærmeste er gått bort, velger de fleste å overlate de nødvendige gjøremål til begravelsesbyrået. Vi ordner alt papirarbeid, transporter, blomster, musikk, sanger og dødsannonser. Vi sørger også for at de aktuelle støtteordningene kommer til anvendelse.

Vi ønsker å bidra til en verdig gravferd

Døgnvakt

55 55 16 16

Hermann Foss gate 11, 5007 Bergen
 Telefon: 55 55 16 16
 Telefaks: 55 31 48 27

Avd. Laksevåg: E-post: post@solstrands.no
 Damsgårdsveien 210 www.solstrands.no
 Telefon: 55 34 35 90

FASTEAKSJONEN 2011

Støtt Caritas' innsats for menneskerettigheter og demokrati i DR Kongo, Uganda, Zambia, Honduras og Colombia.

Bankkonto 8200.01.93433
 Merk innbetalingen "Fasteaksjonen"
 Se CaritalNFO og www.caritas.no for mer informasjon

Den stille uke og påsken i St. Paul menighet

St. Paul kirke

Lørdag 16. april

kl. 18.00 Filippinsk messe

Søndag 17. april, Palmesøndag

kl. 09.00 Messe

kl. 11.00 Høymesse

kl. 13.00 Spansk messe

kl. 15.00 Polsk messe

kl. 18.00 Engelsk messe

kl. 19.30 Polsk messe

Skjærtorsdag, 21. april

kl. 16.00 Vietnamesisk messe

kl. 18.00 Messe til minne om innstiftelsen av Eukaristien

kl. 20.00- 24:00 Tilbedelse

kl. 20.00 Vietnamesisk

kl. 20.45 Tamilsk

kl. 21.30 Norsk

kl. 22.15 Polsk

kl. 23.00 Filippinsk

Langfredag, 22. april

kl. 11.30 Tamilsk korsvei

kl. 15.00 Langfredagsgudstjeneste

kl. 17.00 Vietnamesisk korsvei

kl. 18.00 Filippinsk/engelsk korsvei

Påskeaften, lørdag, 23. april

kl. 09.30 Velsignelse av påskematen (Polsk)

kl. 10.15 Velsignelse av påskematen (Polsk)

kl. 11.00 Velsignelse av påskematen (Polsk)

kl. 19.30 Vietnamesisk påskevigil

kl. 22.00 Påskennattsliturgi

1. påskedag, søndag 24. april

kl. 9.00 Vietnamesisk messe

kl. 11.00 Høymesse

kl. 13.00 Tamilsk messe

kl. 15.00 Polsk messe

kl. 18.00 Engelsk messe

kl. 19.30 Polsk messe

2. påskedag, mandag 25. april

Ingen messe kl. 9.00.

kl. 11.00 Norsk messe

kl. 13.00 Vietnamesisk messe

kl. 16.00 Filippinsk messe

kl. 18.00 Tamilsk messe.

Marias Minde

Palmesøndag, 17. april

kl. 10.00 Høymesse

Skjærtorsdag, 21. april

kl. 15.30 Tamilsk messe

kl. 18.00 Norsk messe til minne om innstiftelsen av Eukaristien

Mulighet til polsk skriftemål

kl. 20.00 Polsk messe

Langfredag, 22. april

kl. 15.00 Langfredagsgudstjeneste

kl. 16.00 Polsk skriftemål

kl. 17.00 Polsk langfredagsgudstjeneste

Påskeaften, lørdag, 23. april

kl. 18.00 Påskevigil

kl. 20.00 Polsk påskevigil

1. påskedag, søndag, 24. april

kl. 10:00 Høymesse

2. påskedag, mandag, 25. april

kl. 10.00 Messe

St. Olavs kapell på Voss

Palmesøndag, den 17. april

kl. 11.00 Høymesse

Skjærtorsdag, 21. april

kl. 18.00 Messe til minne om innstiftelsen av Eukaristien

Langfredag, 22. april

kl. 17.00

Langfredagsgudstjeneste

Påskeaften, lørdag 23. april

kl. 19.00 Påskevigil

1. påskedag, søndag 24. april

kl. 11.00 Høymesse

Redaktørskifte

-Kom gjerne med innspill til artikler i bladet, sier Kari Berle som nå har overtatt som redaktør av St Paul menighetsblad etter Anne Samuelsen.

-Det er bare å ringe hvis dere ønsker at vi skriver om noe i bladet, eller sende en e-post hvis dere har noe på hjertet. Alle kommentarer er velkomne!

Kari Berle har tidligere vært mangeårig redaktør både av St Svithun katolske menighetsblad i Stavanger og av menighetsbladet i Gand menighet i Sandnes. I sitt yrkesaktive liv var hun lærer i ungdomsskolen og i videregående skole og fra 2001-2008 lærer for voksne elever med psykiatriske lidelser. Hun arbeidet også i lokalavisen Sandnesposten i en ti-års periode, både som journalist, ombrekker og kontorleder. Nå er hun deltids masterstudent i kristendomskunnskap på NLA i Sandviken.

Berle flyttet til Bergen som AFP-pensjonist høsten 2008, men har bodd i byen i to perioder tidligere: Hun er født på Kvinnekliviken og hadde sine første barneår i byen, og hun tok utdanning på Universitetet i Bergen på 60-tallet.

Vi takker Anne Samuelsen for det arbeidet hun har lagt ned som redaktør for St Paul menighetsblad gjennom flere år. Hun er en erfaren skribent, og har lovet fortsatt å bistå bladet med artikler, noe vi setter stor pris på.

F.v. Agnes Frølich og Willie Hernes fra Biskopshavn menighet og søster Maria Rose deltok også i kirkekaffen.

Økumenisk på Marias Minde

19. januar var det invitert til økumenisk gudstjeneste på Marias Minde, og de deltagende prester, sokneprest Bjørn Nygaard fra Biskopshavn menighet og dom Alois fra St Paul, kunne se utover en fullsatt kirke. Etter gudstjenesten var det kirkekaffe i søstrenes refektorium, og stolene der ble fylt til siste sete. Arrangemantet ble holdt i anledning av den årlige Bønneuken for kristen enhet.

Pauli omvendelse, fra side 25.

Tro ikke at ting skjer tilfeldig. Gud, så sier man, kan skrive rett også på krumme linjer; hans Forsyn fører oss, mange ganger på uoversiktlig veier, - men Han har en mening med det. Gud har en mening med at vi er her i dag; han har kalt hver og en av oss nettopp hit til Bergen og St. Paul menighet – fordi han har en plan med oss, - fordi han har et oppdrag til oss!

Han har møtt oss, hver enkelt av oss; og vi har fått se hans Lys og hans

Menighetsretrett på norsk lørdag 16. april

Ved inngangen til den stille uke, blir det holdt retrettdag i St. Paul menighet.

Lørdag 16. april (dagen før palmesøndag) møtes vi kl 10.00 på personalrommet på St. Paul skole. P. Tien vil i løpet av dagen holde to meditasjoner over Lukas lignelse om den bortkomne sønn. Det vil bli Korsvei, Sakramentsstilbedelse og mulighet til skrifte i kirken. Retretten avsluttes med messe kl 16.00.

Alle er hjertelig velkomne!

Det er ingen påmelding, men det er fint om de som vet at de kommer gir beskjed på menighetskontoret, med tanke på forberedelse av lunsj.

Spørsmål kan rettes til Anne Samuelson: samuelson.anne@gmail.

Sannhet. Han har ført oss hit, ni og et halvt tusen mennesker i denne menigheten, og gjort oss til sine apostler i denne byen. Apostler – det betyr sendebud – eller ambassadører, dvs. at vi har fått et oppdrag fra ham og fullmakt fra ham: ”Gå ut i hele verden og forkynn Evangeliet.” Gå ut og forkynn for hver den som vil høre og for hver som ikke vil høre: at Jesus er Kristus, Frelseren, - og at hver den som tror og blir døpt skal bli frelst. AMEN

DOM ALOIS

Statuer på kirkefasaden

I mange år har vi snakket om å utsmykke kirkens fasade med statuer av St. Paul og Sta. Sunniva. Planene kom i bevegelse da pastor Beckers satte i gang Statuefondet, som bl. a. ble bygget opp gjennom gaver til hans 60 årsdag. Også senere har det fortsatt å komme inn noen bidrag til dette fondet, slik at det nå er stort kr: 151.644,-.

Menighetsrådet har hatt kontakt

med en polsk kunstner, Boguslaw Popowicz, som har laget et utkast til statuene, stilmessig litt tilpasset apostelstatuene inne i kirken. Bispedømmets kunstkommisjon har godkjent utkastene og nå kan vi gå videre til støping.

Prisen for begge statuene med konsoller vil komme på kr 240.000,-. I tillegg kommer frakt, oppsetting og mva. Da vil nok den totale kostnaden bli på ca. 320.000 kr. Hvis noen ønsker å støtte dette prosjektet, bes giron merket med ”statuefondet”.

Pauli omvendelse

Preken av dom Alois 30. januar

Kjære brødre og søstre i Herren.

Vi har i år valgt å feire menighetsfesten ved Pauli omvendelse, og ikke som vanlig, til Peter og Paul i slutten av juni. Det har både praktiske grunner, som at det er veldig mange festdager i juni, men også fordi denne festdagen er så viktig for hele Kirken og for vår menighet, som bærer Apostelens navn, at det er vel verdt å sette fokus på den.

Ja, nest etter Vår Herres lidelse, død og oppstandelse, er det vel ingen historisk begivenhet som er så viktig, ikke bare for Kirken, men for hele verden. Vi kan vanskelig forestille oss hvordan Kirken skulle ha sett ut i dag, dersom Saulus ikke hadde fått møte Kristus på veien til Damaskus og fått åpnet øynene for troen på ham, hadde vendt seg til hedningefolkene med forkynnelsen og hadde skrevet ned sine tanker i sine brev til menighetene. Og verden – hvordan ville den ha sett ut dersom ikke Evangeliet var blitt forkynt for hedningene?

Paulus, eller Saul, som han het før omvendelsen, var jøde, født i Tarsus i Asia, av velstående familie, som lot ham få den beste utdannelse som penger kunne kjøpe; han var en skriftlærd og fariseer, mer nidkjær i å holde Moseloven enn de fleste; ja, han ivret etter å forfølge og uttrydde denne nye gruppen blant jødene, som hevdet at Jesus fra Nasaret, han som romerne drepte på korset, - at han var den Messias, som Gud hadde lovet å sende og som skulle frelse jødene.

Så fikk han møte denne Jesus, som han forfulgte, på veien til Damaskus. Han selv skriver det i Galaterbrevet, at han ikke har mottatt sin lære fra noe menneske, men ved Jesu Kristi åpenbaring. Hvordan vi nå enn forsøker å forklare det, han selv beretter om det, - at han møtte Jesus, og gjennom dette møte ble det klart for ham, at Jesus er Messias, Kristus, - og siden var det bare ett, som gjaldt for ham, å forkynne ham som Kristus, - som Frelseren, - og det ikke bare blant jødene men også for hedningene.

Saul ble kalt nokså brutalt, - slått ned fra sin høye hest og ble blendet av lyset fra Kristus – og først da han tok imot ham som sin Frelser, kunne han tåle dette lyset og fikk synet igjen, - og hvilket syn – hvilket klarsyn!

Men Saul ble kalt bort fra alt som var ham fortrolig og kjært, - fra sin jødiske familie og arbeidsgiver, tempelgudstjenesten og synagogen. Han ble kalt til å forkynne Kristus, for jøder så vel som for hedninger, og det var et farlig oppdrag, som vi vet fra hans egne brev og Apostelgjeringenes beretninger. Han ble utskjelt, banket opp, skamslått, pisket, kastet i fengsel, kastet for ville dyr og endog stenet og etterlatt som død. Ingen fare eller trussel kunne avholde ham fra å forkynne Kristus. Og han gjorde det med Guddommelig inspirasjon, i tale og skrift, på en måte som i to tusen år har kunnet forklare og formidle troen til utallige mennesker. Vi feirer knapt en hellig messe uten at vi leser ord fra Paulus' hånd. Han leses i tidebønnene, han læres på de teologiske fakulteter, han studeres av leg og lærd. Der forkynnes ingen

trossannhet, som ikke har ord fra Paulus i sin begrunnelse. Verdenskirken i dag er blitt en Kirke som omfavner hele verden, alle nasjoner, nettopp fordi Saul omvendte seg og tok imot Jesus som sin Herre og Frelser, og ble Paulus, hedningenes apostel.

Ville Kirken ha vært en liten utstøtt sekt av Jødedommen uten Paulus? Vi kan ikke vite det sikkert, men vi vet at Jesus Kristus, utvalgte ham til å være sitt særlige redskap, for å bringe Evangeliet ut til alle folk.

Slik har det seg at dere alle, hver enkelt av oss, er her i dag - som troende kristne. Hver og en av oss har sin egen kallshistorie. Noen iblant oss ble hentet brutalt fra sine hjemland og har måttet forlate familie og alt som var dem kjært, på flukt fra krig og forfølgelse; andre på flukt fra fattigdom for å skape seg en bedre og tryggere fremtid; andre har giftet seg her i landet; andre igjen ble kalt til oppbrudd her i landet, fra det tilvante i kultur og tro og har funnet et nytt hjem i denne menighetsens store familie, hvor mennesker fra alle folk og raser og tungemål er samlet til ett i Den ene, hellige, Katolske Kirke.

Her i St. Paul menighet, i denne hellige messen, ja, hver eneste gang når vi feirer gudstjeneste, så er så å si hele verden til stede, - et sted mellom 70 og 150 forskjellige nasjoner (jeg vet ikke nøyaktig hvor mange), men vi er alle samlet til ett i Kristi mystiske legeme, som er Kirken. ”Kristi kjærlighet tvinger oss”, sier Apostelen. Han mener Den Hellige Ånd, som Kristus har sendt oss, forener oss i troen og

gjør oss til ett i Kristus, - til ett legeme – til lemmer på hans mystiske legeme. – Det er Pinseunderet på ny hver dag. Så forskjellige som vi er i utgangspunktet, - vi forenes i troen på Kristus, håpet om det evige liv og kjærligheten til Kristus og til hverandre; vi har ett og samme mål og vi næres av det ene, samme, legeme og vi har det samme evige mål. Og her på jorden har vi alle del i det samme oppdrag: nemlig å forkynne Evangeliet. Derfor er vi Kirke – for at gjennom oss, Kristus skal nå ut til alle mennesker. Og vi er, sammen, - som menighet, - som Kristi legeme, et sterkt vitnesbyrd.

Sist mandag var jeg i St. Olavs domkirke i Oslo, ved en messe for bispedømmets prester, holdt av den Apostoliske Nuntius til de nordiske land. Han understreket nettopp mangfoldet i våre menigheter, - det at all verdens folk kommer sammen i Den Katolske Kirke, og holder sammen i den – og arbeider sammen for vårt felles mål, som Kirkens store sjanse i våre nordiske land – og han holdt det frem som et forbilde for andre land – og som – sannsynlig – som fremtiden for Kirken i hele Europa og verden. Menneskene er i vår tid veldig mobile, som de var det i Romerriket på Paulus' tid. Og som den gang, kommer troende som apostler, som Jesu Kristi utsendinger, i går fra våre egner til fjerne land, hvor Kristi navn var ukjent, - i dag kommer de, som i går mottok troen fra oss, tilbake hit hvor troen er svekket og Kirken stivnet og, kan man av og til tenke, alderssvekket, og bringer oss Evangeliet.

Fortsettes side 22

ST. PAUL
MENIGHET
Nygårdsgaten 3
5015 BERGEN
<http://bergen.katolsk.no>
Sogneprest:
DOM ALOIS
BRODERSEN

Nr. 1: april 2011
41. årgang
Redaktør:
KARI BERLE

ORD
til ettertanke:
"Ingen som har lagt
hånden på ploegen og
så ser seg tilbake, er
skikket for Guds rike."

Formgivning:
KARI BERLE
Trykk: Hurtigtrykk

Menighetsbladet
kariberl@online.no
Kontonr: 36240760031

Frist for neste nummer:
8. august 2011

Sognekontoret menighetssekretæren
Tlf.: 55 21 59 50
Sogneprest Dom Alois Arnstein Brodersen Can.
Reg. Mobil 48 27 72 82
P. Jagath Premanath Gunapala O.M.I.
Tlf. 55 21 59 68 Mobil 41 46 87 40
Dom Lukas Lorf-Wollesen Can. Reg.
Mobil 97 60 53 27
P. Lukasz Gruchala
Mobil 990 98 456 Tlf. kontor 55 21 59 57
P. Tien Dang
Tlf. 55 21 59 65
Diakon Gunnar Wicklund-Hansen
Tlf. kont. 55 21 59 55 priv. 55 96 13 24
Diakon Henrik von Achen
Tlf. arb. 55 58 31 20 priv. 55 16 27 38
Kateket Ragnhild Aadland Høen
Tlf. 55 21 59 56 Mobil 988 50 488
Kantor Amund Dahlen
Mobil 922 37 635
Vaktmester Paul Nguyen
Tlf. 55 21 59 52 Mobil 909 82 092
Søstrene Marias Minde
Tlf. 55 55 99 60
Missionaries of Charity Mor Teresa-søstrene
Tlf. 55 21 59 70
St. Paul skole
Tlf. 55 21 59 00

Menighetsrådet

Øyvind Andersen, leder
Mobil 908 71 289
Virginia Capati
Anne Kirsten Eek-Larsen
Willem von Erpecom,
sekretær
Pascal Dodou Korja
Miguel Quesada
Eugene Sebastian,
nestleder

Zuzanna Wojakiewicz
Første vararepr: Kari Berle
Andre vararepr:
Nguyen viet Ha

Pastoralrådet

Andreas Christiansen,
representant
Britt Haver,
vararepresentant.

Tamilske unge danser på menighetsfesten i St Paul skoles gymnastikksal etter høymessen 30. januar

Festdagen for Pauli omvendelse

-Vi feirer i dag festen for Pauli omvendelse som menighetens patronatsfest, fordi denne kirken og menigheten på pave Pius IX's uttrykkelige oppfordring ble viet til misjonsapostelen Paulus, sa dom Alois da han innledet høymessen for en fullsatt kirke søndag 30. januar.

Han understreket at menigheten vår med de mange nasjoner og grupper er

et bilde på den universelle kirke, kalt fra alle verdens folk inn i ett legeme, Kristi mystiske legeme, med den oppgave å forkynne Frelsen i Kristus for alle mennesker.

Etter høymessen var det en godt besøkt flerkulturell fest i menighets-salen med matsalg og underholdning av de nasjonale gruppene.

Dom Alois preken er gjengitt på side 24.

**Returadresse: ST. PAUL KIRKE,
Nygårdsgaten 3, 5015 BERGEN**

Ved flytting, husk å melde adresseforandring! Ettersendes ikke ved varig adresseforandring, men returneres til avsender med opplysning om den nye adressen.

I høymessen Hellig Tre Kongers Fest 9. januar deltok både store og små med korsang.